

denne Paragraf at give Mulighed for at udnævne saadanne Løjtnanter af Reserven, som tidligere har været Stabssergenter, til Kaptajner, Kompagnichefer, uagtet de har kortere Tjenestetid forud, end Tilfældet hidtil har været. Hvad Ministeren har sagt derom, er fuldstændig berettiget. Jeg for mit Vedkommende har kendt mange Stabssergenter, som var i Stand til at overtage Kompagniet, hvad Dag det skulde være, selv uden at have gjort Tjeneste som Løjtnanter først, og den Tanke kan have vor fulde Billigelse. Men saa ubetinget kan jeg ikke billige den Ændring, som er foretaget i det andet høje Ting, thi dermed slaas fast, at der ingen andre Reserveløjtnanter maa udnævnes til Kaptajner end dem, der har en Tjenestetid af 4 Aar. Det forekommer mig at være en Fejl og i visse Tilfælde at kunne indvirke skadeligt, nemlig hvis der i det paagældende Øjeblik ikke er nok til Rede, som opfylder Betingelserne; og netop det Argument, der er gjort gældende baade i Bemærkningerne og nu i Dag af den højtærede Minister, at uafbrudt Tjeneste i to Aar i Sikringsstyrken er langt, langt mere end den Tjeneste, Løjtnanter i Reserven under normale Forhold faar Lejlighed til at udføre i Løbet af 4 Aar, godtgør tilstrækkelig, at man meget vel kunde udnævne ogsaa andre Løjtnanter til Kaptajner.

Den Paragraf, som er mest forskellig fra, hvad vi har mødt hidtil, er den, der angaar Ansættelse af Overlæger i Fangeleje. Naar man en Gang er gaaet ind paa at lave saadanne og tror at udrette noget godt dermed, er det en Selvfølge, at de maa forsynes med de fornødne Militærlæger, og for enhver, der har en Smule Kendskab til militære Forhold, ikke mindst i Udlandet, er det givet, at disse Læger maa have en saadan militær Rang, at de overfor de værnepligtige og Befalingsmænd, de kommer til at staa overfor, kan komme til at staa med den fornødne Autoritet.

J. Pedersen: De Betæneligheder, som det ærede Medlem, der nu satte sig, havde mod Lovforslaget, angik jo en Ændring, der er foretaget i det andet høje Ting. Jeg har forstaaet den højtærede Ministers Udtalelser baade i det andet Ting, og her saaledes, at denne Ændring i Virkeligheden ikke har nogen praktisk Betydning, og da der kun er Tale om en rent midlertidig Foranstaltning, skal jeg ikke gøre nogen Indvending mod denne Forandring. I det hele kan jeg ganske slutte mig til Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, og anbefale det til hurtig Fremme.

Forsvarsministeren (P. Munch): Maa jeg i Anledning af de Bemærkninger, der er fremsatte af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) med Hensyn til den Ændring, der er foretaget i Folketinget, sige, at den ikke har nogen praktisk Betydning. Forholdet er nemlig dette, at der af Reserveløjtnanter, som ikke har været Stabssergenter, er et tilstrækkeligt Antal, der har haft de 4 Aars Tjeneste. Der bliver altsaa slet ikke Spørgsmaal om at udnævne nogen med kortere Tjenestetid, saa Spørgsmaalet har ingen praktisk Betydning. Da det af Medlemmer af Udvalget i det andet høje Ting, navnlig af Ordføreren for Partiet Venstre, ønskedes, at denne Forandring skulde foretages, og da den ingen som helst praktisk Betydning har, har jeg af Hensyn til dette Ønske i det andet høje Ting anbefalet Ændringsforslaget, og jeg kan da anbefale Bestemmelsen ogsaa her.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 977).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og den følgende paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke behandles i dette Møde uden Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—7 (se Tillæg C. Sp. 375) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.